తాకిలోడు నరమేధం - గ్రీన్‌హంట్ దురాగతం

- బి.డి.దమయంతి

ఆపరేషన్ గ్రీన్‌హంట్‌లో భాగంగా ఫిబ్రవరి 3న మాడ్ డివిజన్‌లోని తాకిలోడు గ్రామం వద్ద జరిగిన ఎన్‌కౌంటర్లో ఏడుగురు మావోయిస్టులు చనిపోయినట్టు పోలీసు అధికారులు నిస్సిగ్గుగా చేసిన పచ్చి అబద్ధాల ప్రకటనను ప్రసార మాధ్యమాలు ప్రచారం చేశాయి. కానీ కొంత కాలంగా దండకారణ్యంలో జరుగుతున్న పరిణామాలను కనీసంగా పరిశీలిస్తున్న ప్రజలెవ్వరూ జరిగింది ఎన్‌కౌంటరనీ, చనిపోయింది సాయుధ మావోయిస్టు గెరిల్లాలని విశ్వసించలేదు. సింగారం, సింగనమడుగు, గొంపాడు, కోకవాడ అమానుష హత్యాకాండల పరంపరలో జరిగిన మరొక హత్యాకాండగా అనుమానించారు. ఆ అనుమానం అక్షరాల నిజం!

సింగారం తదితర హత్యాకాండల పరంపరలోనే ప్రభుత్వ సాయుధ బలగాలు తాకిలోడు గ్రామంలోనూ నిరాయుధ ప్రజలను పట్టుకొని అత్యంత అమానుషంగా, క్రూరంగా హింసించి, కాల్చి చంపి తమకు అలవాటయిన ఎన్‌కౌంటర్ కట్టుకథను నిస్సిగ్గుగా అల్లారు.

దండకారణ్యంలో అంకురించిన ప్రజా రాజ్యాధికారాన్ని చిదిమెయ్యడానికి సామ్రాజ్యవాదుల దన్నుతో దేశ పాలకవర్గాలు సాగిస్తున్న దమనకాండకు ముద్దుపేరు మొన్న జనజాగరణ్ అభియాన్, నిన్న సల్వాజుడుం, నేడు గ్రీన్‌హంట్. ఈ దమనకాండలో పార్టీపై, ప్రజలపై విచ్చలవిడి హింస కొనసాగుతోంది. అందులో భాగమే తాకిలోడు హత్యాకాండ.

భైరంగఢ్ నుండి వంద మందికి పైగా వచ్చిన సి.ఆర్.పి.ఎఫ్., ఎస్పీవో తదితర సాయుధ మూకలు 2010 ఫిబ్రవరి 3న, ఉదయం ఆరు గంటల సమయంలో తాకిలోడు గ్రామాన్ని చుట్టుముట్టాయి. తాకిలోడు గ్రామానికే చెందిన రాము అనే జనతన సర్కార్ (ప్రజా ప్రభుత్వం) పాఠశాలలో పనిచేసే ఉపాధ్యాయుడిని పోలీసులు గత నవంబర్‌లో ఎస్పీవోగా మార్చుకున్నారు. విప్లవోద్యమాన్ని అణచడంలో భాగంగా పోలీసులు ప్రజలనూ, కుటుంబాలను చీల్చి కొందరిని నయాన భయానా తమ వైపుకు తిప్పుకొని మొత్తం ప్రజలకే కాక స్వయాన తమ తల్లిదండ్రులకూ, తోబుట్టువులకూ, భార్యా పిల్లలకూ శత్రువులుగా మార్చుతున్నారు. పాలక వర్గాలు పన్నుతున్న నీచమైన ఎత్తుగడల్లో ఇదొకటి. ఇందులో భాగంగా కొన్నాళ్ల క్రితం రాము తమ్ముడిని ఎస్పీవోగా మార్చుకుని అతడి ద్వారా రామును రహస్యంగా ఎస్పీవోగా మలిచారు. రాము ద్రోహిగా మారి గ్రామం నుండి పారిపోయేంత దాకా ఇక్కడి ప్రజా ప్రభుత్వం గుర్తించలేకపోయింది. ఈ ద్రోహి సహా మరికొందరు ఇన్ఫార్మర్ల సహాయంతో పోలీసులు తాకిలోడు గ్రామంపై దాడి చేశారు. ఇదే సమయంలో దాని సమీప గ్రామాలైన ధర్మ, మర్రమెట్ట, జాడ్కపారలపై మరికొన్ని సాయుధ మూకలు దాడి చేశాయి.

ఈ మూకలు ఈ గ్రామాల్లోకి ప్రవేశిస్తూనే విచక్షణా రహితంగా కాల్పులు జరిపారు. టియర్ గ్యాస్ వదిలారు. కనబడ్డవాళ్లను దుడ్డుకర్రలతో బాదారు. భీతావహులై పారిపోతున్న ప్రజలను వెంటాడి వెంటాడి కొందర్ని పట్టుకున్నారు. ఇలా తాకిలోడులో 14 మందినీ, జాడ్కపారలో ఒకరినీ, మర్రమెట్టలో ఇద్దర్నీ పట్టుకోగలిగారు. ఇలా పట్టుబడిన వారిలో తాకిలోడు గ్రామానికి చెందిన మోటు, మోటు కూతురు పద్నాలుగేళ్ల అమ్మాయి, జైరాం, ఆశారాం అనే ఇద్దరు అన్నాదమ్ములు, కల్మం అనంత్‌రాం, అతని తమ్ముడు శిశు, వేకో అనంతరాం, రాజు, రాము సహా మరికొందరూ, జాడ్కపార గ్రామానికి చెందిన ఇర్పాల్, మర్రమట్ట గ్రామానికి చెందిన కుయేర్, మరొక వ్యక్తి వున్నారు. పోలీసులు మొదట పాఠశాల ఉండిన చోటికి వెళ్లి అంతా వెతికారు. కానీ ప్రజా ద్రోహి రాము ఊళ్లో నుండి పారిపోయి ఎస్పీవోగా మారిన తర్వాత పాఠశాలను ఇంకొక చోటుకు మార్చడం వల్ల ఆ పాఠశాలా, అందులో చదువుకునే చిన్నారులు పోలీసుల చేతికి చిక్కకుండా తప్పుకోగలిగారు. పట్టుబడిన వాళ్లందర్నీ పోలీసులు విచక్షణారహితంగా కొడుతూ తీసుకువెళ్తూ వుంటే తాకిలోడు గ్రామ మహిళలు, వృద్ధులు అడ్డుకోవడానికి తీవ్రంగా ప్రయత్నించారు. అలా అడ్డగించిన వారందరినీ వృద్ధులనే విచక్షణ సైతం లేకుండా దారుణంగా కొట్టారు. పోలీసుల ఈ అమానుష కృత్యం ఫలితంగా పలువురు మహిళలు, వృద్ధులు తీవ్రంగా గాయపడ్డారు. వాళ్ల శరీరాలు కదుములు తేలాయి. అలా చాలాసేపు పోలీసులను వెంబడిస్తూ తమ ఆప్తులను విడిపించుకోవడానికి తీవ్రంగా పెనుగులాడిన వాళ్లందరినీ పోలీసులు తమ పాశవిక బలాన్నీ, విచక్షణా రహిత హింసను ప్రయోగించి తరిమి కొట్టారు. ఇంద్రావతి నది సమీపిస్తుండగా పి.ఎల్.జి.ఎకు చెందిన ఒక ప్లటూన్ ఎదురుపడి పోలీసుల పైకి కాల్పులు జరిపారు. దీని వలన బందీలుగా పట్టుబడిన కొందరికి పోలీసుల కబంధహస్తాల నుండి తప్పించుకునే అవకాశం దొరికింది. పారిపోగా మిగిలిన వాళ్లను ఇంద్రావతి నది దాటించి పోలీసులు వారికి యూనిఫారాలు తొడిగారు. పోలీసులు యూనిఫారాలు తొడుగుతున్నారంటే తర్వాత జరగబోయేదేంటో ఉద్యమ ప్రాంతాల్లోని పసిపిల్లలకు కూడా బాగానే తెలుసు కనుక, తన తండ్రికి యూనిఫాం తొడుగుతున్నప్పుడు మోటు కూతురు ఏడుస్తూ అడ్డుకోవడానికి పెనుగులాడింది. ఆమె తమకు బంధువే అయిన ద్రోహి రాముతో 'మాకు బంధువు అయి వుండి మా నాన్నను ఎందుకు చంపిస్తున్నావు? మా నాన్న ఏం నేరం చేశాడు?' అని దీనంగా వేడుకుంది, కోపంతో తిట్టిపోసింది. అన్నదమ్ములైన జైరాం, ఆశారాంలు తమకు యూనిఫారాలు తొడుగుతున్నప్పుడు ఒకర్నొకరు కౌగిలించుకొని భోరు భోరున ఏడ్చారు. 'ఒకర్నొకరు పట్టుకొనే చనిపోదాం' అని ఒకరితో ఒకరు చెప్పుకున్నారు. కానీ ఇటువంటి హృదయవిదారక దృశ్యాలు హృదయం లేని పోలీసులను ఎలా కదిలించగలవు? అందుకే కూతురు ముందే తండ్రిని చెట్టుకు తలకిందులుగా వేలాడదీశారు. అన్నదమ్ములిద్దరినీ క్రూరంగా కొట్టి విడదీసి చెట్లకు వేలాడదీశారు. వీరితో పాటు రాము, రాజు, వేకో అనంతరాం, కల్మం అనంతరాంలను చెట్లకు వేలాడదీసి అత్యంత ఘోరంగా, మానవత్వం సిగ్గుతో తలదించుకునేలా చిత్రహింసలు పెట్టారు. వాళ్ల కండరాలను కత్తులతో కోసివేశారు. కొందరి కళ్లు పెకిలించారు. నాలుకలు కోసేశారు. ఆ చిత్రహింసలకు తాళలేక వాళ్లు చేసిన గుండెల్ని పిండేసే ఆర్తనాదాలకు మోటు కూతురూ, కల్మం అనంతరాం తమ్ముడు కల్మం శిశులు ప్రత్యక్షసాక్షులుగా నిలిచారు. ఆ తర్వాత పోలీసులు ఈ ఏడుగురినీ కాల్చిచంపి శవాలను తాము తెచ్చిన వాహనంలో వేసుకొని వెళ్లిపోయారు. వాళ్లను కాల్చి చంపుతున్నప్పుడు మోటు కూతురు, కల్మం శిశులు తప్పించుకోగల్గారు.

ఇలా పోలీసులు పొట్టన పెట్టుకున్న వారిలో బార్స మోటు (35)కు భార్యా, అయిదుగురు పిల్లలు వున్నారు. అందర్లోకి చిన్నవాడికి రెండు నెలల వయసు మాత్రమే. కల్మం అనంత్‌రాం (23)కు భార్యా, ముగ్గురు పిల్లలున్నారు. మరొక మృతుడు వేకో అనంత్‌రాం (30). 2007లో ఈ గ్రామంపై సల్వాజుడుం దాడి చేసినపుడు ఇతని భార్య ఐతేను జుడుం మూక పట్టుకొని ముక్కలు ముక్కలు చేసి చంపారు. అప్పటికి ఆమె చంటి బిడ్డ తల్లి. (ఆమెతో పాటు సిలుక్ అనే మరొక మహిళను కూడా కాల్చి చంపారు.) ఆ తర్వాత అనంతరాం తిరిగి పెళ్లి చేసుకున్నాడు. ప్రస్తుతం వారికి ఏడాది నిండని ఒక బాబు వున్నాడు. ఏముల జైరాం (30)కు భార్యా, ఇద్దరు చిన్న పిల్లలున్నారు.ఏముల ఆశారాం (25)కు భార్యా, ఇద్దరు చిన్న పిల్లలున్నారు. ప్రస్తుతం భార్య గర్భవతిగా వుంది. కల్మామి రాము (22)కు భార్యా, రెండేళ్ల పాపాయి వున్నారు. మురామి రాజు(20)కు ఇటీవలే పెళ్లయింది. ప్రస్తుతం భార్య గర్భవతి. ఈ ఏడుగురిని పొట్టన పెట్టుకోవడం మూలంగా ఈ కుటుంబాలన్నీ ఛిన్నాభిన్నమయ్యాయి.

పోలీసులు చెప్పినట్టు వీళ్లెవరూ మావోయిస్టు పార్టీకి చెందిన సాయుధ గెరిల్లాలు కాదు. తమ భార్యా పిల్లలతో పాటు తమ యిండ్లల్లో తాముగా, తమ బతుకులు తమవిగా జీవిస్తున్నవారు. ప్రభుత్వం మావోయిస్టులను దేశ అంతర్గత భద్రతకు అతిపెద్ద శత్రువులుగా బహిరంగంగా ప్రకటిస్తోంది. కానీ నిజానికి అది తమ యిండ్లల్లో తాముగా, తమ బతుకులు తమవిగా జీవిస్తున్న సాధారణ పౌరులను కూడా శత్రువులుగానే పరిగణిస్తోంది. ఇందులో ఆశ్చర్యపోవాల్సిందేమీ లేదు. అర్థం కానిది కూడా ఏం లేదు. పాలక వర్గాలు దండకారణ్యాన్ని, ఆ మాటకొస్తే మొత్తం దేశాన్ని సమూలంగా దోచుకోడానికి తీవ్రంగా ప్రయత్నిస్తున్న నేటి సందర్భంలో ఈ అడవి నాది, ఈ ఇల్లు నాది, నేను ఈ గాలినే పీల్చుకుంటాను, ఈ మట్టిలోనే కలిసిపోతాను అని మాట్లాడినా శత్రువులుగానే పరిగణిస్తుంది. ప్రభుత్వమూ, పోలీసులు ఎంత భయపెట్టినా, భ్రమ పెట్టినా 'రాహత్ శిబిరా'ల్లో బందీలు కాకపోవడమూ, ఎస్పీవోలుగానో, ప్రజా ద్రోహులుగానో మారకపోవడమూ, తమ కంటిని తమ వేలుతో పొడుచుకోవడానికి నిరాకరించడమూ – ఇవికూడా పాలకుల దృష్టిలో నేరాలయ్యాయి. సామూహికంగా హత్యలకు పాల్పడి మావోయిస్టులనే ముద్ర వేసే ఘోరాలయ్యాయి.

పట్టుకుపోయిన తమ వారిని పోలీసులు దారుణంగా చంపేశారని తెల్సిన కుటుంబీకులూ, బంధువులూ, గ్రామస్తులు భోరున విలపించారు, ఆగ్రహించారు. తమ వాళ్లను కాపాడుకోలేక పోయినా, వారి మృతదేహాలనైనా తీసుకువచ్చి తమ గడ్డ మీద వారికి సగౌరవంగా అంత్యక్రియలు చేయాలని నిర్ణయించుకున్నారు. ఇక్కడి జనతన సర్కార్ కూడా మృతదేహాల స్వాధీనానికి కదలాలని ప్రజలకు, ముఖ్యంగా మహిళలకు పిలుపునిచ్చింది. అందుకోసం మృతుల తల్లులూ, భార్యలూ సహా 150 మహిళలు, వృద్ధులు కదిలి అదేరోజు రాత్రికిరాత్రే భైరంగఢ్‌కు వెళ్లారు. కానీ మనుషులను చంపి కనీసం శవాలను సైతం ఇవ్వనిరాకరిస్తున్న అత్యంత అప్రజాస్వామిక పరిస్థితుల్లో శవాల స్వాధీనానికి వాళ్లు తీవ్ర పోరాటమే చేయాల్సి వచ్చింది. వాళ్లేమీ హరించిన తమ వాళ్ల ప్రాణాలను తిరిగి ఇవ్వమని అడగలేదు. పొట్టన పెట్టుకున్న తమ వాళ్లను తిరిగి బతికించమనీ అడుగలేదు. కనీసం నిర్జీవంగానైనా తమ వాళ్లను తమకు ఇవ్వమని అడిగారు. కానీ ఫాసిస్టు పాలకులూ, వాళ్ల కాపలా కుక్కలైన పోలీసులు దాన్ని కూడా సహించలేక పోయారు. శవాల కోసం వచ్చిన వారందరినీ పచ్చిబూతులు తిట్టారు. విచక్షణా రహితంగా లాఠీలతో కొట్టారు. బెదిరించారు. మృతుల తల్లులను సైతం విచక్షణా రహితంగా కొట్టారు. మృతుడు జైరాం తల్లి ఇందులో తీవ్రంగా గాయపడింది. అయినా వాళ్లెవరూ వట్టి చేతులతో తిరిగి రాదల్చుకోలేదు. 'చంపితే చంపండి శవాలను వదిలి మేం వెళ్లం' అన్నారు. వాళ్లను శారీరకంగా హింసించడమే కాదు వాళ్ల మనోభావాలు తీవ్రంగా గాయపడేలా శవాల మీదికి ఎక్కి తొక్కడం, ఎగరడం చేస్తూ వికృతానందాన్ని చాటుకుంటూ కేరింతలు కొట్టారు. దీన్ని భరించలేని మహిళలు పోలీసులను తిట్టారు. ఒక మృతుని తల్లి ఒక ఎస్పీవోను కొట్టింది కూడా. ఇలా మహిళలు పట్టుదలగా పోరాడడం వల్ల తప్పనిసరై పోలీసులు 4వ తేదీ మధ్యాహ్నానికి మృతదేహాలను అప్పగించారు. మహిళలే ఆ మృతదేహాలను తమ గ్రామం వరకూ మోసుకువచ్చారు. అదే రోజు రాత్రి జనతన సర్కార్ ఆధ్వర్యంలో, చుట్టుపక్కల నుండి తరలి వచ్చిన వందలాది ప్రజానీకం రాజ్యహింసకు వ్యతిరేకంగా చేసిన నినాదాల నడుమ సగౌరవంగా ఆ ఏడుగురికి అంత్యక్రియలు జరిగాయి. ఫిబ్రవరి 7న తాకిలోడులో మృతుల స్మారకసభ జరిగింది. ఈ సభకు చుట్టుపక్కల గ్రామాల ప్రజలందరూ హాజరై నివాళిని అర్పించారు. ఈ అమానుష హత్యాకాండను ముక్త కంఠంతో ఖండించారు. ఇటువంటి హత్యాకాండలకు పాల్పడుతున్న ఆపరేషన్ గ్రీన్‌హంట్‌ను నిలిపివేసేలా ప్రభుత్వం మీద వత్తిడి తేవాల్సిందిగా దేశ ప్రజానీకానికీ, ప్రజాస్వామ్యవాదులకూ విజ్ఞప్తి చేశారు.

అయితే పోలీసుల చేతిలో బందీలుగా వుండి వారి అమానుషత్వాన్ని ఆ రోజు కళ్లారా చూసిన వారు మాత్రం చాలా రోజుల వరకు మానసికంగా కోలుకోలేక పోయారు. మోటు కూతురుకు పిచ్చెక్కింది. చాలా రోజుల వరకూ ఆ అమ్మాయి మాటా మంతీ తిండీ నిద్రా లేకుండా గడిపింది.

మృతుల కుటుంబ సభ్యుల్లో మనోధైర్యాన్ని కల్పించడానికీ, ప్రజలూ, పార్టీ, జనతన సర్కార్ వారికి అండగా వుంటుందనే హామీనివ్వడానికి స్థానిక పార్టీ, మృతుల కుటుంబసభ్యులతో సమావేశం ఏర్పాటు చేసింది. వారి సాధక బాధకాలు తెల్సుకొని వారికి అవసరమైన ఆర్థిక సహాయం చేసింది.

దేశ భవిష్యత్తు కోసమూ, దేశ భవిష్యత్తుతో ముడిపడి వున్న తమ అస్తిత్వం కోసమూ పోరాడుతున్న ప్రజలపై పాలక వర్గాలు పాల్పడుతున్న ఇటువంటి హత్యాకాండలను ఖండించడం, ఇటువంటి దురాగతాలకు అడ్డుకట్టను వేసే ఉద్యమాలను చేపట్టడం ప్రజలూ, ప్రజాస్వామిక వాదుల కనీస బాధ్యత.

ప్రజలను పోరు మార్గాన్ని వీడేలా చేయడం కోసం పాలకవర్గాలు నిరాయుధ ప్రజలపై సైతం ఇటువంటి బీభత్స హత్యాకాండలను జరుపుతున్నాయి. అయితే సమస్యలు ఉన్నంత వరకూ ప్రజలు పోరు మార్గాన నడుస్తూనే వుంటారు. నిర్బంధం మరింతగా ప్రతిఘటనను పెంచుతుందే తప్ప పోరాటాన్ని ఆపలేదు. ఇది చరిత్ర తేల్చిన సత్యం.

